

mende med Socialraadet foreslaar man dernæst, at Indberetningspligten skal kunne bortfalde i visse Tilfælde, og man tænker herved f. Eks. paa Tilfælde, hvor vedkommende Invalid har søgt eller oppebærer Invalidereente eller anden Ydelse fra Invalidforsikringen, — hvor Invaliditeten skyldes et Ulykkestilfælde, der er anmeldt til Arbejderforsikrings-Raadet, eller hvor det drejer sig om Blindhed, Døvstumbhed m. v., idet Adgang til Oplysning om saadanne Grupper praktisk taget allerede foreligger.

Med Hensyn dernæst til Spørgsmaalet om, hvem Indberetningspligten skal paa-hvile, er det foran angivet, at Socialraadet og Folkeforsikringsforslaget i saa Henseende har foreslaaet Læger og Skoler, og heri er Udvalget for sit Vedkommende enig. Angaaende Indberetningspligtens nærmere Gennemførelse regner Udvalget med, at Vejledning vil være nødvendig overfor saavel Læger som Skoler, og at der i disse Vejledninger anføres nærmere Angivelse af, efter hvilke Hovedlinjer Indberetningerne ønskes afgivne. I saa Henseende vil der efter Udvalgets Opfattelse, vedrørende Personer under 30 Aar, blive Tale om Indberetning angaaende en Række forskellige Invaliditetsarter, for saa vidt Invaliditeten i det enkelte Tilfælde enten allerede har medført eller maa antages at ville medføre nærliggende Fare for, at Invaliden ikke kan udføre det for ham sædvanligt tilgængelige Arbejde. Eksempelvis at nævne enkelte Invaliditetstilstande som Børnelammelse, Tuberkulose, Hjertelidelse eller Pukkeldannelse kan kun i nogen Grad virke vejledende, idet man ogsaa indenfor saadanne sværere Grupper maa regne med, at Invaliditeten ikke altid medfører væsentlig Erhvervsindskrænkning, medens man indenfor Grupper af mindre betydende Invaliditeter som f. Eks. Fod- eller Haandlæsioner, kan vente at finde Tilfælde, hvor Invaliditeten medfører betydelige Vanskeligheder for den enkelte. Hovedvægten maa lægges paa et Skøn over den enkelte Invalids samlede Forhold — derunder f. Eks. ogsaa Uddannelse, Bopæl, Milieu — og den hæmmende Indflydelse, som Invaliditeten har haft eller maa paaregnes at ville faa paa hans Muligheder for at udføre erhvervsmæssigt Arbejde. Iøvrigt maa man mene, at Indholdet af de omtalte Vejledninger vil være afhængig af de Erfaringer, som indvindes under Arbejdet med Gennemførelsen af de af Udvalget foreslaaede Foranstaltninger.

Ved Indberetningspligtens Gennemførelse maa man tillige regne med de forskellig-artede Opgaver, som Læger og Skoler vil faa. Medens Lægerne til Støtte for deres Indberetninger raader over Kendskab saavel til den invaliderede Persons Forhold som til den paa lægevidenskabelig Erfaring og Indsigt begrundede Mening om Helbredstilstandens Indflydelse paa den enkelte Persons Muligheder for at klare sig, raader Skolerne som Hovedregel ikke over den sidstnævnte Form for Viden. Ved Skolernes Indberetningspligt maa man i Tilfælde, der frembyder Tvivl, derfor lægge Vægten paa saadanne Forhold, som Skolen i særlig Grad har Kendskab til, saasom hyppige Forsømmelser paa Grund af Sygdom, Vanskeligheder ved at kunne deltage i jævnaldrendes Sysler m. m., og som efter Skolens Opfattelse gør Foranstaltninger ønskelige for efter endt Skoleuddannelse at faa Elevens erhvervsmæssige Fremtid tilrettelagt med Henblik paa Omraader, hvor den iagttagne Invaliditet ikke kan antages at ville virke hæmmende, og her vil Skolens Oplysninger om Elevens Evner, særlige Færdigheder, udprægede Interesser m. m. være af betydelig Værdi.

Man har overvejet, om man ogsaa burde foreslaa optaget i Lovbestemmelserne, at Jordemødrene skal have Pligt til at afgive Indberetning om Invaliditetstilfælde, som de iagttager hos nyfødte under deres Assistance ved Fødslen. Da man imidlertid mener, at en saadan Indberetningspligt kan paalægges Jordemødre uden særlig Lovhjemmel, blot ved Ændring i de for Jordemodervirksomheden gældende reglementariske Bestemmelser, og da man derhos er af den Anskuelse, at det er forholdsvis faa Invaliditetstilfælde, der er medfødte, og at Paavisningen selv af disse kan være vanskelig straks efter